

speurtocht naar honing en als het mooie weer aanhoudt, zien we de kleine vosjes al gauw als paartjes rondvliegen. Heeft de brandnetel zijn blaadjes ontplooid, dan stoeien ze daaromheen, want het wijfje zal op de brandnetelblaadjes haar eieren leggen. Is die taak verricht, dan sterven die kleine vosjes van het vorige jaar de een na de ander. Van ongeveer half april tot half juni zien we er bijna geen. Maar het voortbestaan van de soort is verzekerd. Kijk maar eens, hoeveel kleine witte rupsjes er na een week of 3 al aan de onderkant van zo'n brandnetelblad krioelen! Ze doen niets als eten en algauw hebben ze een echte rupsenkleur. Omdat ze steeds "ondersteboven" hangen en dus gemakkelijk naar beneden kunnen vallen, hechten ze zich met spindraden aan de bladeren vast. Soms is de hele plant met spinsel overdekt en daaronder eten die rupsen maar door. Een paar keer barsten ze uit hun jasje: ze vervellen. Hoe dat in z'n werk gaat, zien we vooraan in de tweede rij afgebeeld. Na de 4de vervelling hecht de rups zich stevig vast en blijft ondersteboven hangen. Dan gaat hij wéér vervellen, maar nu komt er een heel ander dier onder de afgestroopte huid tevoorschijn. De rups wordt pop. De popstoestand duurt ongeveer 14 dagen. Al die tijd ziet onze vroegere rups eruit zoals daar helemaal links onderaan afgebeeld is. Dan barst de pophuid open - dat zien we daarnaast - en de mooie vlinder komt tevoorschijn. Die moet eerst nog drogen en bloed in de fijne adertjes van zijn vleugels pompen vóór hij weg kan vliegen. Maar na een paar uur fladdert onze kleine vos vrolijk van bloem tot bloem. Als het een wijfje is, gaat ze in juli weer eieren leggen en daaruit ontwikkelen zich dan weer de vlinders die overwinteren. En zo blijft de kring steeds rond.

12. Laten we nu weer eens naar een paar bomen kijken, naar de wilde kastanje maar het eerst. Het is de moeite waard om daarvan al heel vroeg in het voorjaar wat takken af te snijden, om de ontwikkeling van de knoppen van dichtbij te kunnen volgen.

De hele winter door had de kastanje al glanzend-bruine

knoppen. Dat glanzen - kijk eens naar die rechtse knop aan die eerste tak - dat glanzen komt door de hars, die erop zit. Dat harslaagje beschermt de knop tegen uitdrogen en ook tegen het knagen van insecten. In het vroege voorjaar zien we soms bijen om die kastanjeknoppen zweven. Die halen een beetje hars om de kieren en gaatjes van hun huis mee dicht te stoppen. Maar de knoppen zelf laten ze met rust.

Hoe zachter het weer wordt, hoe meer de schubben uit elkaar gaan wijken. Het blijkt dan, dat er onder die harde bruine schubben nog zachte groene zitten. Kijk maar naar de linker knop aan dezelfde tak. Er komt ook iets pluizigs uitpuilen, iets, dat op "watten" lijkt. In dat wollen jasje zitten de blaadjes en de bloemknoppen verpakt. Ze zijn dus wel goed beschermd tegen de kou. Maar langzamerhand wordt het tijd het winterjasje uit te trekken. De kleine handjes ontplooiën zich, het in elkaar gedrongen bloemtrosje groeit uit en in het midden van mei staan de kastanjebomen te prijken met prachtige grote blaren en met feestelijke witte en rose bloemkaarsen.

13. Alle bomen bloeien, ook eiken en beuken, al heb je daar misschien nog nooit aan gedacht. Dikwijls zijn de bloemen van een boom groen of lichtbruin, net als de bladeren en dan vallen ze natuurlijk niet zo op. Bij eik en beuk is dat ook het geval. Ze bloeien allebei in mei, in dezelfde tijd dat ze volop in blad komen.

De eik heeft meeldraadkatjes, net als de hazelaar. Bij de hazelaar lijken ze echt op staartjes; de bloempjes zitten regelmatig rondom een steeltje gerangschikt. Bij de eik is dat anders. Hier zit telkens een pakje meeldraden bij elkaar en dan weer even niets. Het stuifmeel van deze katjes moet op de stampers komen, die aan het uiteinde van de takken groeien. Het zijn groene uitsteekseltjes met kleine roodbruine puntjes. Daar groeit na de bestuiving de eikel uit met zijn grappige napje.

De beuk heeft katjes met maar één bolletje aan een steeltje.